NE BOLONDOZZ, Gábor!

A 168 Óra október 29-i számában Karácsony Ágnes megkérdezte Kuncze Gábortól, hogy mi hajtja az SZDSZ belső ellenzékét. A pártelnök ezt felelte: „Nem foglalkozom velük." Az újságírónő erre megjegyezte, hogy a belső ellenzék kritikája a pártelnöknek is szól. „Nem érdekel" – válaszolta Kuncze.

Mármost Kuncze Gábor vagy igazat mondott, vagy nem mondott igazat. Az volna a rosszabb, ha igazat mondott volna, mert ez esetben nem veszi komolyan funkciójából eredő feladatait. Neki ugyanis – mint a párt elnökének – kötelessége a párt minden áramlatával és a párt minden olyan tagjával foglalkozni, akinek mondanivalója és e mondanivaló kifejtéséhez szükséges képességei vannak. Különösen fontos olyan emberek iránt érdeklődnie, akiket bizonyos szuverenitás jellemez, mert a Szabad Demokraták Szövetsége – bár ma már egyre nehezebb elhinni ezt – ilyen emberek tradícióira épül. Közülük néhányan meghaltak a rendszerváltozás óta, mások kiléptek a pártból, talán mert nem akarták megvárni, hogy a pártelnök bejelentse: nem foglalkozik velük, és nem érdekli a véleményük.

Ha pedig nem mondott igazat, akkor most van egy lódító pártelnökünk. Ismétlem: ez volna a jobbik eset, mert a fűllentés lehet egyszeri kisiklás is. De a fontos embereknek és fontos gondolatoknak fittyet hányó közöny hosszú távon és folyamatosan ható káros magatartás.

Kuncze elpanaszolja az interjúban, hogy „az elmúlt két-három év gazdaságpolitikája miatt jelentősen romlott az ország versenyképessége". Ha érdekelték volna a belső viták és a belső ellenzék kritikája, akkor ezt nem most kellene kimondania, hanem akkor, amikor Bauer Tamás erre már a választás előtt, a választási program bírálatakor, majd rögvest a kormány megalakulása után a maga alapos módján felhívta a figyelmet.

Miért mondja Kuncze Gábor, hogy a nyilvánosságra került kritikus „szabaddemokrata-vélemények nem nagyon hangzottak el a pártban"? Minden ilyen lényeges vélemény elhangzott, például az Országos Tanács ülésein, kivéve, amikor az Országos Tanács elnöke a párt alapszabályát megsértve megtagadta, hogy napirendre tűzzön egy kritikával fenyegető témát.

Ha nem érdekli az ellenzék, és Fodor Gábort is az ellenzékhez sorolja, miért mondta az interjú során, hogy „Fodor Gábor fontos politikusa az SZDSZ-nek". És ha fontos politikusa, akkor miért nem érdekli a véleménye? És miért mondja róla meg a többiekről is, hogy bírálataik „nem az SZDSZ-ről szóltak, hanem egy-egy politikus magánnyomulásáról"? Hogy lehet fontos egy magánnyomuló? És csakugyan azt gondolja, hogy a belső ellenzék karrierizmusból akadékoskodik? Milyen alapon mer ilyet gondolni, ha nem foglalkozik a belső ellenzék tagjainak véleményével, és nem érdeklődik irántuk? Nem rágalom ez? És ha magánnyomulásról van szó, akkor miért pártolja Fodor európai uniós ambícióit? Miért pártol egy magánnyomulást?

Tudnék én említeni magánnyomulást, nem is egyet, például egy habsburgi méretűt, egy magyaros baráti kapcsolat lukratív és a szabaddemokrata-hagyománynak fittyet hányó kiaknázását – ez, minthogy sikerének feltétele a pártvezetés iránt tanúsított feltétel nélküli lojalitás, nem bírja szóra a pártelnököt. Az ilyen nyomulást hallgatagon tűri, de akik valóságos problémákról beszélnek, és akiket nem a bizniszszellemiség motivál, hanem a hűség a szabaddemokrata-hagyomány iránt, továbbá az a vágy, hogy ne bukjunk meg nyomorúságosan a következő választáson, azokat igyekszik nem létezőknek tekinteni.

A legszívesebben azt mondanám: „Ne bolondozz, Gábor!" És azt hinném, hogy az újságírónő félreértett valamit. De nem hihetem, mert többször egymás után elhangzik a „nem érdekel". Mint olyan ember, aki sokszor nem értett egyet veled, de mindig rokonszenvvel gondolt rád, és akit mindig lenyűgözött humorod és kommunikációs tehetséged, csak azt remélhetem, hogy bármennyire nem érdekel, amit mondunk, ez a megnyilatkozásom itt mégis érdekelni fog. A „nem érdekel" alkalmatlansági bizonyítvány, amelyet magad állítasz ki magadról. Tépd szét ezt a zagyvalékot, merj eldörmögni a bajuszod alatt egy puritán „pardon"-t, és felejtsük el ezt a lehangoló interjút.

Miért mosolyog?

KUNCZE GÁBOR KRITIKÁRÓL ÉS KOALÍCIÓRÓL

Erkölcsi mércét az állítson, akinek sajátja is van.

EÖRSI ISTVÁN